

A N T O N Í N S T Ř Í Ž

V Ě N E C

D U C H A S V A T Ě H O

Rozjímání a modlitby svatodušní

L A D I S L A V K U N C Í Ř V P R A Z E

Sv. Athanasios, Život sv. Antonína poust	10.—
Sv. Augustin, Vyznání	40 — váz. 60.—
Baušová, Myšlenky sv. Augustína ve spise O městě Božím	8.—
Bernoville, Svatá Terezie Ježíškova	10.— váz. 25.—
Bertrand, Svatý Augustin	27.— váz. 39.—
Sv. Bonaventura, Život svatého Františka	20.—
Cibulka, Ikonografie a zobrazování Ukřižovaného	48.—
Denifle, Cesta k věčné lásce	v tisku
De Quincey, Jobanka z Arku	10.—
Faber, Betlem. 2 díly	60.— váz. 84.—
Sv. František, Spisy	10.—
Fulcher Chartreský, Historie Jerusalemská. Děje křižáckých výprav	30.—
Ghéon, Člověk narozený z války	12.—
Blah. Grignon z Montfortu, Dokonalé zasvěcení Panně Marii	v tisku
— Modlitba za apoštoly posledních dob	— 80
Bratr Guigues, Scala Paradisi	18.—
Hello, Den Páně	6.—
Život blah. Hroznaty	10.—
Blah. Hugo, Život sv. Norberta	10.—
Hynek, Stigmatisovaná z Konnersreuthu. Poslední poškozené výtisky	5.—
Sv. Ignác z Loyoly, Paměti	30.— váz. 42.—
Jørgensen, Na výšinách	24.—
— Pout do Svaté Země	30.— váz. 45.—
Kalvatová, Zjevení P. Marie na La Salette	10.—
Konečný, Svatý Dominik	30.—
Krlín, Pronásledování katolíků v Mexiku	3.—
Křišťan, Život a umučení sv. Václava a svatě Ludmily	12.— váz. 22.—

Úplné seznamy zdarma.

Všechny tyto knihy opatří i každý řádný knihkupec.

VYDÁVÁ NAKLADATELSTVÍ

LADISLAVA KUNCÍŘE,
PRAHA II., VORŠILSKÁ 3.

Všechna práva vyhrazena

VĚNEC DUCHA SVATÉHO

V Ě N E C

D U C H A S V A T Ě H O

Rozjímání a modlitby svatodušní

V I N I C E P Á N Ě

L A D I S L A V K U N C Í Ř V P R A Z E

NIHIL OBSTAT. Otto Stanovský, censor

**IMPRIMATUR. Pragae, 13. Aprilis 1931 N. E. 4529
Antonius Eltschkner, vicarius generalis.**

ADVENT DUCHA SVATÉHO

*Přijď, Duše Svatý, naplň
srdce svých věřících a zapal v nich
oheň lásky své.*

Antifona církevní.

Církevní rok je rozdělen na tři doby podle Osob nejsvětější Trojice. V době vánoční si připomínáme a oslavujeme zvláště dobrotu a lásku Boha Otce, jež se nejvíce projevila tím, že Syna svého jednorozeného dal, aby nikdo, jenž v něho věří, nezhynul, nýbrž měl život věčný. (Jan 3, 16.) V době velikonoční si zvláště připomínáme a oslavujeme moudrost a lásku Boha Syna, jenž „vydal sebe za nás v dar, v obět krvavou Bohu k vůni líbezné“ (Efez. V. 2.), přemohl peklo a otevřel nám nebesa. O svátcích svatodušních oslavujeme Ducha Svatého, původce života nadpřirozeného, jímž „lásku Boží vylita jest do srdcí našich“. (Řím. 5, 5.)

Každá z těchto vrcholných slavností nám přináší nové milosti, a to podle zbožnosti, s jakou se na ně připravujeme a s jakou je světíme. Proto před slavností vánoční předchází přípravná doba adventní, před svátky veliko-

nočními přípravná doba svatopostní. A což slavnost seslání Ducha Svatého nemá své určité doby, v níž bychom se připravovali na přijetí jeho darů?

Dlužno vyznati, že svátky svatodušní se slaví s menší účastí a okázalostí než vánoční a velikonoční a úcta k Duchu Svatému zůstává jaksi v pozadí, třebaš Duchu Svatému „s Otcem i Synem zároveň se vzdává klanění a oslava“, jak v CREDU vyznáváme.

Ovšem „díla Božské Trojice jsou nerozdílná, jako nerozdílná jest bytnost Trojice“, neboť „jako tři Osoby božské jsou nerozlučné, tak i nerozlučně působí“ (Sv. Augustin De Trinitate l. 1., n. 4. a 5.). Ale přece sám Spasitel přičítá Duchu Svatému zvláštní působení. „Já prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstával na věky, Ducha pravdy“ (Jan 14, 16). „Utěšitel pak, Duch Svatý, kteréhož Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všem věcem a připomene vám všecko, co jsem mluvil vám“ (v. 26.). „Jest vám užitečno, abych já odešel, neboť neodejdu-li, Utěšitel nepřijde k vám; odejdu-li, pošlu ho k vám.“ (Jan 16. 7.)

Možno říci, že z božských Osob je nám Duch Svatý nejbliže. Co pohnulo Otce, aby nás stvo-

řil? Láska - Duch Svatý. „Duch jeho ozdobil nebesa.“ (Job 26, 13.) „Slovem Hospodinovým nebesa utvrzena jsou a Duchem jeho všecka ozdoba jejich.“ (Žalm 32, 6.) Po pádu lidí Duch Svatý připravoval vykoupení, povzbuzoval a těšil lid skrze proroky. Vtělení Syna Božího jest dílem Ducha Svatého. Kdo působí v nás, že Boha věrou poznáváme, že Ježíše, ač jsme ho neviděli, známe a milujeme, že vnikáme do jeho tajemství? Kdo nás podněcuje k dobrému? Kdo nás přivtělil na křtu svatém k Ježíši Kristu, kdo nám vlil milost posvěcující? „Bůh poslal Ducha svého Syna v srdce naše, který volá: Abba, Otče! (Gal. 4, 6.) Ano, Duch Svatý přímo přebývá v duši spravedlivého. (Řím. 8, 11.) Kdo nám uděluje odpuštění hříchů? Duch Svatý, „neboť on jest odpuštěním všech hříchů“, jak vyznává Církev. (Miss. Rom., fer. III. post. Pentec.)

Naše věčná spása je tudíž dílem Ducha Svatého, všechno záleží na jeho milosti; on jest „závdavkem našeho dědictví“. (Efez. 1, 14.) Nejsme tedy povinni Ducha Svatého zvláště uctívati, o jeho milosti úpěnlivě prositi, srdce své jeho působení otvírati? Nesluší se, abychom s velikou vroucností se připravovali na

výroční slavnost jeho Seslání, kdy obnovuje divy Letnic a znovu vylévá své dary?

Kristus Pán před svým nanebevstoupením přikázal apoštolům, aby se odebrali do Jerusalema a se připravovali na přijetí Ducha Svatého. Apoštolové poslechli, vystoupili do večeradla a trvali všichni jednomyslně na modlitbě s Marií, matkou Ježíšovou, i s bratry jeho. (Skut. 1, 13-14.) To byla první *devítidenní pobožnost* v Církvi, samým Spasitelem ustanovená, *přípravná nověna k Duchu Svatému*. A účinek její? Záplava darů Ducha Svatého.

Sluší se tedy, abychom se i my připravovali na příští Ducha Svatého. Bez něho nic nejsme, nic nemůžeme. „Bez tvé božské milosti pusto v lidské bytosti, hříchy všecko poskvrní.“ A matka Církve nás k takové přípravě vybízí. Svatý Otec Lev XIII. vydal 9. května 1897 krásnou encykliku „*Divinum illud munus*“, v níž pojednává o Duchu Svatém a přikazuje, aby se v celé Církvi vždy od svátku Nanebevstoupení až do Letnic konala přípravná devítidenní pobožnost k Duchu Svatému.

„Ustanovujeme tedy a přikazujeme, aby po veškerém katolickém světě letos i vždy

(*in perpetuum!*) po všecka léta se konala před Letnicemi devítidenní prosebná pobožnost, ve všech chrámech farních, a uznají-li představení diecézí za užitečno, i v jiných chrámech a svatyních. A všem, kteří se té devítidenní pobožnosti zúčastní a na Náš úmysl se pomodlí, udělujeme odpustky sedmi let a sedmi kvadragen na každý den a úplné odpustky, přijmou-li v některý z těch dní nebo na slavnost svatodušní neb v oktávě svaté svátosti a pomodlí-li se zbožně na Náš úmysl.“ (Encykl. *Divinum illud, sub finem.*)

Za tím účelem byla v Římě vydána pobožnost zvaná „*Corona Spiritus Sancti*“, Korunka či Věvec Ducha Svatého, obsahující patero rozjímání na slova Písma svatého, jež se vztahují na působení Ducha Svatého. Pobožnost ta se má konati společně buď při Mši svaté nebo večer. Tak i v našich diecésích bylo ještě zvláště od jednotlivých biskupů přikázáno. Na mnoha místech, zvláště na Moravě se příkaz ten zachovává, ale je mnoho osad, kde se přehlíží, ač povinnost tato trvá stejně pro všecky.

Věvec Ducha Svatého není míněn jako jediný a předepsaný formulář. Jest to pobožnost rozjímavá, tedy připouští volnost, jako

pobožnost křížové cesty je jedna co do podstaty a přece ve volných variacích rozmanitá. V této knížce podáváme na prvním místě oficiální formulář „Věnce Ducha Svatého“ a připojujeme několik dalších volně zpracovaných, aby se střídáním myšlenek oživila účast věřících.

U nás se téměř všude konají v květnu večerní májové pobožnosti. Novéna svatodušní připadá obyčejně nadny květnové. Jak snadno tedy zavést tuto novénu tím, že se jí věnuje devět májových večerů. Bude to na újmu Matce Boží? Není Maria nevěstou Ducha Svatého? Nepřeje si, aby Duch Svatý byl poznáván, uctíván, milován? Ostatně i v této pobožnosti se uctívá Maria, jejíž důstojnost vyniká tím více, čím více se poznává Duch Svatý. Právě Duch Svatý nás učí Marii znáti a milovati.

P R V N Í V Ě N E C D U C H A S V A T Ě H O

Ve Jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.
Amen.

Krátké vzbuzení lítosti. Bože můj! Lituji, že jsem se proti Tobě prohřešil, poněvadž tolik dobrý jsi; s pomocí Tvé milosti už nikdy nezhřeším.

*Přijdiž, ó Tvůrce Duchu, k nám,
navštivíš myslí věrných svých,
nebeskou naplň milostí
srdce, v nichž sobě stvořils chrám.*

*Ty Těšitelem býváš zván,
Tys Boha Nejvyššího dar,
Tys oheň, láska, živý zdroj
a pomazání duchovní.*

*Tys dárce darů sedmera,
pravice Boží mocný prst,
tys Otcem daný svatý slib,
jazykům skýtáš výmluvnost.*

*Ó rozněť světlo ve smyslech,
a vlej nám lásku do srdcí,
trvalou silou upevni,
co v těle mdlého, křehkého.*

*Vzdal od nás zlobu nepřátel
a na vždy uděl pokoje,
at Tebou šťastně vedeni
jsme všeho zlého chráněni.*

*Tebou at Otce poznáme
i v taje Syna vnikneme,
v Tebe, jenž z obou vycházíš,
po všechen čas at věříme.*

*Buď chvála Otci se Synem
hem Utěšitelem
riste, sešli s výsosti
Ducha milosti. Amen.*

Jha svého a stvoření budou.

Ě. A obnovíš tvář země.

*Modleme se. Bože, jenž jsi srdce svých věr-
ných Duchem Svatým osvítil a vyučil, dej
nám, abychom v témže Duchu vše správně
cháпали a z jeho útěchy vždycky se radovali.
Skrze Krista Pána našeho. Amen.*

První tajemství: Ježíš Duchem Svatým z Panny Marie počat.

Duch Svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího zastíní tebe. A protože i co se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. Luk. I., 35.

Ovoce rozjímání: Modli se vroucně o pomoc Ducha Svatého a přímluvu Panny Marie k následování ctností Ježíše Krista, jenž jest vzorem všech ctností, abys byl připodobněn obrazu Syna Božího.

Otče náš, Zdrávas Maria a sedmkrát „Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož byla na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen.“

Druhé tajemství: Duch Hospodinův spocínul na Ježíši.

A pokřtěn byv Ježíš, vystoupil ihned z vody a aj, otevřela se mu nebesa: a viděl Ducha Božího sestupujícího jako holubici a přicházejícího na něj. Mat. III., 16.

Ovoce rozjímání: Co nejvíce si vař neocenitelné posvěcující milosti, kterou ti Duch Svatý na křtu do srdce vlil. Zachovávej příslibení, ke kterým jsi se tenkrát zavázal. Roz-

množuj neustálou cvičbou víru, naději a lásku. Žij vždy tak, jak se sluší na dítky Boží a na údy pravé Církvě Boží, abys po tomto životě došel nebeského dědictví.

Otče náš, Zdrávas a sedmkrát Sláva Otci...

Třetí tajemství: Ježíš puzen jest od Ducha na poušť.

Ježíš pak, pln jsa Ducha Svatého, vrátil se od Jordánu; a puzen byl od Ducha na poušť na čtyřicet dní, a pokoušen byl od ďábla. Luk. IV., 1-2.

Ovoce rozjímání: Buď vždy vděčný za sedmerý dar Ducha Svatého, jenž ti ve svatém biřmování byl udělen, za Ducha moudrosti a rozumu, rady a síly, umění a pobožnosti a bázně Boží. Věrně poslouchej božského Vůdce, abys ve všech nebezpečích tohoto života zmužile si počínal, jak se sluší na dokonalého křesťana a statečného zápasníka Ježíše Krista.

Otče náš, Zdrávas a sedmkrát Sláva Otci...

Čtvrté tajemství: Duch Svatý v Církvě.

Stal se náhle s nebe hukot, jako přicházejícího prudkého větru a naplnil dům, kdež se-

děli: i naplněni byli všichni Duchem Svatým a hlásali veliké skutky Boží. Skut. VI., 2, 4, 11.

Ovoce rozjímání: Děkuj Bohu, že tě učinil dítkem své Církve, kterouž Duch Svatý, o Letnicích na svět seslaný, vždy oživuje a řídí. Poslouchej a následuj náměstka Kristova, který skrze Ducha Svatého neomylně učí, jakož i Církve, kteráž je sloupem a tvrzí pravdy. Ostříhej jejího učení, stůj při ní, haj a braň jejích práv.

Otče náš, Zdrávas a sedmkrát Sláva Otci...

Páté tajemství: Duch Svatý v duši spravedlivého.

Zda-liž nevíte, že údové vaši jsou chrámem Ducha Svatého, jenž jest vevás? I. Kor. VI., 19.

Ducha neuhášejte! I. Thes. V., 19.

A nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste byli poznamenáni ke dni vykoupení. Efez. IV., 30.

Ovoce rozjímání: Buď vždy pamětliv Ducha Svatého, který v tobě jest, a buď dbalý čistoty duše i těla. Poslouchej věrně jeho božských vnuknutí, abys vydával ovoce Ducha: lásku, radost, pokoj, trpělivost, vlídnost, dobrotivost,

shovívavost, tichořt, důvěru, mírnost, zdrželivost, čistotu. (Gal. V. 22, 23.)

Otče náš, Zdrávas a sedmkrát Sláva Otci...

Na konec pomodli se apořtolské vyznání víry *Věřím v Boha a Otče náš a Zdrávas Maria* na úmysl Náměstka Kristova.

Odpustky 7 let a 7 kvadragen jednou za den.

Místo hymnu *Veni Creator Spiritus* možno zpívati na počátku tohoto i následujících *Věnců* píseň *Přijď, ó Duře přeřvatý*, a to střídavě menří sbor a všichni věřící.

Texty Písma řvatého při jednotlivých tajemřtvích buďteř čteny stoje, povýřeným hlasem. Úvodní a závěreční modlitba při následujících *Věncích* jako při prvním.

DRUHÝ VĚNEC DUCHA SVATÉHO

První tajemství: Ježíš Duchem Svatým z Panny Marie počat.

Duch Svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího zastíní tebe. A protože i co se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. Luk. I., 35.

Duch Svatý shromáždil všechny milosti v Marii, aby z ní se vylévaly na lidstvo. Naplnil její srdce nesmírnou láskou k Bohu a útrpností k lidem, učinil ji Matkou božské milosti. Činí-li Maria divy, vymáhá-li i zázračné vyslyšení proseb, je to dílem Ducha Svatého, jenž jí dal tu moc.

My si nebýváme vědomi své ubohosti a nouze, nevíme často ani, zač bychom měli prositi, ale Duch Svatý prosí za nás vzdechy nevypravitelnými. (Řím. VIII., 26.) Podobně Maria se za nás přimlouvá bez ustání. Sama to praví na La Salettě: „Chci-li, aby můj Syn vás neopouštěl, musím ho prositi bez ustání.“

Ó Duše Svatý, děkujeme tobě, že jsi nás

věčnou láskou miloval a že jsi nám připravil v Marii matku a studnici milosti, že jsi jí vlil tak velikou lásku k nám a ochotu usmiřovati za nás spravedlnost Boží. A prosíme tebe, vzbud i v nás upřímnou oddanost a lásku k své přesvaté Nevěště.

Ty pak, ó Maria, neustávej ve své péči o nás. Přispívej ubohým, podporuj malomyslné, občerstvuj zarmoucené, oroduj za lid, přimlouvej se za stav duchovní, ať pocítí všichni tvou pomoc, kdožkoliv uctívají a oslavují tvé přesladké jméno.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Druhé tajemství: Duch Hospodinův spočinul na Ježíši.

A pokřtěn byv Ježíš, vystoupil ihned z vody a aj, otevřela se mu nebesa: a viděl Ducha Božího sestupujícího jako holubici a přicházejícího na něj. Mat. III., 16.

Duch Svatý jest horlitem o slávu Ježíše Krista. On, osobní Láska, pojící Otce a Syna, působil, aby Otec projevil své zalíbení v Synu u Jordánu; on též připoutal k němu učedníky. Duch Svatý však stále horlí o to, aby lidé poznávali a si zamilovali Ježíše Krista. Dává jim

světlo, aby jej poznali, povzbuzuje, aby ho následovali.

Známe-li poněkud Ježíše, způsobil to Duch Svatý. On nás k němu přivtělil na křtu svatém. Jestliže jsme kdy pocítili lásku k Ježíši, klaníme-li se mu, ač ho nevidíme, cítíme-li touhu po něm ve Svátosti oltářní, to vše v nás působí Duch Svatý.

Ó Duše Svatý, děkujeme ti, že nás vedeš k poznání Ježíše Krista, že nám dáváš chutnati sladkost jeho přítomnosti. A prosíme Tě: Odhaluj nám vždy jasněji jeho vznešenost, dobrotu a lásku a připoutej nás k němu, abychom mohli říci se svatým Pavlem: „Nic mne neodloučí od lásky Kristovy: ani soužení, ani bída, ani nebezpečí, ani mocnost, ani smrt mne neodloučí od lásky Boží, která je v Ježíši Kristu, Pánu našem.“ (Řím. VIII., 35.)

Otče náš, Zdravas Maria, Sláva Otci...

Třetí tajemství: Ježíš puzen jest od Ducha na poušť.

Ježíš pak, pln jsa Ducha Svatého, vrátil se od Jordánu; a puzen byl od Ducha na poušť na čtyřicet dní, a pokoušen byl od ďábla. Luk. IV., 1-2.

Duch Svatý pudil Bohočlověka k zápasu, aby vysvobodil duše ze spárů odvěkého nepřítele. On však pudil i nesčetné zástupy učedníků Kristových, aby za jeho příkladem bojovali o slávu Boží a o záchranu duší. Ve všech dobách a ve všech končinách, kam proniklo Evangelium, vydávají se do tohoto boje legie hrdinů: jsou to svatí a světice Boží. Nejen ti, jejichž jména známe a jež osobně uctíváme, jsou to i nepřehledné davy věrných služebníků Božích, kteří byť neznámi světu, vynikli před Bohem bojovavše slavný boj, aby uchránili svou nevinnost, obhájili víru, zachovali věrnost Bohu, vytrhli duše z hříchů a béd. To jsou praví sloupové lidstva, kteří podpírají klenbu nebeskou, aby se nezřítla na hříšný svět, to jsou dobyvatelé nebeského Jerusalema, kteří tisícům jiných duší otevřeli tam cestu.

Podivuhodný jest Bůh ve svých svatých.

Duše Svatý, jenž jsi i nás povolal k boji o dědictví slávy, tys nepřítelem zbabělého klidu a pohodlí, do něhož svět uspává. Povzbuzuj nás mocněji, nauč nás spolupůsobiti s Tebou, abychom i my našli dokonalý způsob, jak Boha v tomto životě oslaviti a pravým hrdinstvím i sobě slávy vydobyli.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Čtvrté tajemství: Duch Svatý v Církvi.

Stal se náhle s nebe hukot, jako přicházejícího prudkého větru a naplnil dům, kdež seděli: i naplněni byli všichni Duchem Svatým a hlásali veliké skutky Boží. Skut. VI., 2, 4, 11.

Duch Svatý v slavný den Letnic započal dílo podivuhodné: sjednocení lidí tolika různých názorů, povah, národů a jazyků v dokonalou jednotu víry a lásky.

Takový jest řád Ducha Svatého: on sjednocuje v pravdě a svornosti. Dábel naopak rozdvouje bludem a záští. Dábel staví Babylon zmatků, Duch Svatý buduje město Boží, město pokoje a svatosti. Dějiny Církve jsou velkolepou epopejí blahodárného působení Ducha Svatého.

A přece tolik je lidí, kteří odporují Duchu Svatému, nechtějí otevřítí své srdce jeho oblažujícím paprskům, ano mnozí vychováni byvše ve škole matky Církve, později se od ní pyšně odvracejí, stávají se náhončími ďáblovými, rozsévají nenávisť, rozkol a bludy a strhují sebe i jiné v záhubu.

„Duchu Svatý, Duchu pravdy, přijď do srdcí našich; uděl národům jasnosti svého světla, aby jednotou víry tobě se líbili.“ (Odp. 1 00 dní.)

Abys všechny zbloudilé k jednotě Církve povolati a všechny věřící k světlu Evangelia přivésti ráčil, tě prosíme uslyš nás.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Páté tajemství: Duch Svatý v duši spravedlivého.

Zda-liž nevíte, že údové vaši jsou chrámem Ducha Svatého, jenž jest ve vás? I. Kor. VI, 19.

Ducha neuhášejte! I. Thes. V, 19.

A nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste byli poznamenaní ke dni vykopení. Efez. IV, 30.

Pravdivost toho, že těla spravedlivých jsou chrámy Ducha Svatého, potvrdil Bůh nejenou i zázraky. Těla některých svatých a světic zůstala neporušena. Na př. ve Florencii tělo svaté Magdaleny z Pazzi 300 let neporušeno, svatá Kateřina Boloňská úplně zachována s vláčnými údy, u nás ctihodná Marie Elekta u Karmelitek na Hradčanech. Svatému Janu Miláčku Páně a jiným ani oheň za živa nemohl uškoditi. Jsou to zejména ti svatí, kteří zvláště vynikali andělskou čistotou.

Duše Svatý, věříme, že odměnou za ctnostný život nejen duše mají býti oslaveny, ale

i těla naše jakožto nástroje duše mají se skvítí ve slávě odměnou za své zkoušky, kdežto zlé stihne úděl zavržených tak hrozný, že i těla budou trpěti věčná muka.

Prosíme Tě, milosrdný Bože Posvětiteli, račiž uhasiti ve svých věřících všeliký žár smyslnosti a zapal svým očišťujícím a posvěcujícím ohněm ledví i srdce naše, abychom bezúhonným tělem Tobě sloužiti a čistým srdcem se zalíbili.

Volíme raději trpěti zde na těle nemoci a bolesti, jimiž by se ctnost naše tříbila, nežli zde popřávaností, za něž bychom věčně pyk.

Maria, hříchu počatá, oroduj za nás, křetíkáme.

Otče náš, řia, Sláva Otci...

TŘETÍ VĚNEC DUCHA SVA- TÉHO. Duch Svatý - původce dar modlitby.

Nejdobrotivější Bože, jenž jsi řekl skrze pro-
roka svého: „Vyleji na dům Davidův a na o-
byvatele jerusalemské ducha milosti a mod-
liteb“ (Zach. 12, 10), shlédni na nás pokorně
Tebe vzývající, kteří o tomto přislíbení Tvém
chceme rozjímati; veď naše myšlenky a vzbud
v našich srdcích vroucí vzněty, abychom po-
znávající význam a cenu modlitby, naučili
se daru toho si vážit a náležitě ho užívat.
Skrze Krista Pána našeho. Amen.

*První tajemství: Ježíš Duchem Svatým z Pan-
ny Marie počat.*

*Duch Svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího
zastíní tebe. A protože i co se z tebe svatého
narodí, slouti bude Syn Boží. Luk. I., 35.*

„Království Boží trpí násilí a násilníci u-
chvacují je“, pravil Kristus Pán. Svatým ú-
silím, jež uchvacuje nebe, je zvláště modlitba.
Modlitbou útočí se na nebe. Úpěnlivými vzde-

chy útočili na Boha spravedliví Starého Zákona, ale všechny modlitby a tužby jejich nevydaly tolik, co vydaly modlitby Mariiny. Život její byl nepřetržitou modlitbou: modlila se v domě otcovském, ve chrámě, v domku nazaretském. Úsilím své modlitby uchvátila Boha, jenž Duchem Svatým všecek se jí sdělil. Modlitbou vyprosila i nám Spasitele a život věčný. Bez modlitby nezmůžeme nic. Hříšník bez modlitby nemůže dojíti odpuštění; vlažný nemůže se rozohniti, spravedlivý nemůže v dobrém vytrvati. Všichni ti, kteří se stali svatými, stali se jimi pomocí modlitby. Dar modlitby je vzácným darem Božím, a dar ten přislíbil nám Bůh skrze proroka, řka: „V ten den vyleji na dům Davidův a na obyvatele Jerusalema ducha milosti a modlitby.“

Duše Svatý jenž jsi živoucím pojátkem Otce a Syna a jenž skrze modlitbu spojuješ i nás s Bohem, odpusť nám, že jsme si daru modlitby nevážili, jeho neužívali, a vylej znovu na nás ducha modlitby, abychom modlitbou o dobré věci usilovali a jejich udělení docházeli.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Druhé tajemství: Duch Hospodinův spočinul na Ježíši.

A pokřtěn byv Ježíš, vystoupil ihned z vody a aj, otevřela se mu nebesa: a viděl Ducha Božího sestupujícího jako holubici a přicházejícího na něj. Mat. III., 16.

Život našeho Pána až do třicátého roku byl životem modlitby. Co jest modlitba? Povznesení mysli k Bohu, obcování s Bohem. V tomto spojení s Otcem setrval Pán i jako člověk neustále. I k Jordánu přichází s modlitbou v srdci a na rtech, a to s modlitbou nejpokornější, s modlitbou kající, jakožto zástupce hříšníků.

Proto Otec nebeský slavnostně prohlašuje své zalíbení v něm a Duch Svatý se projevuje, aby skrze něj plodil milostí křtu svatého dítky Boží.

Duchu Svatý! O Tobě mluví Apoštol, když volá: „Nepřijali jste ducha služebnosti a strachu, ale ducha vyvolení, v němžto voláme: Abba, to jest Otče“. (Řím. 8, 15.) Nuže vlej nám ono umění a vroucnost, abychom vždy s dětinnou úctou a láskou volali: „Otče, posvět se jméno tvé“, s kajícností a důvěrou vyznávali „Otče, zhřešil jsem“, když klesneme,

„Otče, staň se vůle tvá“, když jsme sklíčení,
„Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého“,
když umíráme.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

*Třetí tajemství: Ježíš puzen jest od Ducha
na poušť.*

*Ježíš pak, pln jsa Ducha svatého, vrátil se
od Jordánu; a puzen byl od Ducha na poušť
na čtyřicet dní. a pokoušen byl od ďábla. Luk.
IV., 1-2.*

Patriarcha Jakob na cestě z Mezopotamie
v noci se utkal s Andělem a celou noc s ním
bojoval. K ránu Anděl mu pravil: „Od té
chvilky slouti budeš Israel, t. j. silný proti Bo-
hu, neboť proti Bohu jsi byl silen.“

Ježíš posilněn a poznamenán Duchem Sva-
tým, vydává se též do boje. Bojuje za spásu
lidstva. Utkává se s Otcem nebeským, aby
odzbrojil jeho spravedlivý hněv. Zápasí - mod-
litbou, v níž setrvává 40 dní.

Touto modlitbou přemohl trojího nepříte-
le, tělo, svět a ďábla, vybojoval nám sílu proti
pokušením a dal příklad, abychom i my tím
způsobem bojovali.

Jestliže jsme tolikrát podlehli, stalo se to

jen tím, že jsme si zakládali na sobě, ve svém sebevědomí nebo z nedbalosti neutíkali se k modlitbě.

Duchu Svatý, jenž jsi nás při svatém biřmování poznamenal za bojovníky Kristovy, nauč nás užívat v čas mocné zbraně modlitby, bychom její pomocí získávali v čas světla v nástrahách, síly v pokušeních, úspěchu a zdaru ve všem dobrém počínání.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Čtvrté tajemství: Duch Svatý v Církvi.

Stal se náhle s nebe hukot, jako přicházejícího prudkého větru a naplnil dům, kdež seděli: i naplněni byli všichni Duchem Svatým a hlásali veliké skutky Boží. Skut. VI., 2, 4, 11.

Apoštolové shromáždění jsou ve večěradle s Marií. Byli jedno srdce, jedna duše. Co činí po tu dobu? Modlí se. Modlí se společně. Toto sjednocení jim přikázal Pán. A odměnou této společné modlitby jest příchod Ducha Svatého, záplava jeho darů.

Náš Pán, ač odcházival k modlitbě do ústraní, přece zase i modlitby společné s učedníky konal, je doporučoval, ano přikazoval a veliké účinky jim sliboval. Privil: „Kde dva nebo

tři se sejdou ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“ . (Mat. 18, 20.)

Modlitba společná má jisté nevýhody, ukládá sebezapření, ale to je bohatě vyváženo prospěchem, jenž z takové společné modlitby plyne.

Proto vyhledejte příležitost k modlitbě společné, pěstujte ji v rodině, zúčastňujte se ochotně sborových modliteb, průvodů, poutí, shromáždění, v nichž se má projevit katolické smýšlení, neboť Duch Svatý je duchem sjednocujícím, duchem lásky a vzájemnosti. Proto nám káže božský Mistr v modlitbě, jíž nás naučil, volati nikoliv „Otče můj“, nýbrž „Otče náš“, abychom potřeby všech měli vždy na zřeteli.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Páté tajemství: Duch Svatý v duši spravedlivého.

Zda-liž nevíte, že údové vaši jsou chrámem Ducha Svatého, jenž jest ve vás? I. Kor. VI, 19.

Ducha neuhášejte! I. Thes. V, 19.

A nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste byli poznamenáni ke dni vykoupení. Efez. IV, 30.

Řekl-li Pán Ježíš o chrámu jerusalemském: „Dům můj dům modlitby jest“, platí tato slova i o chrámu, který sobě zbudoval v nás. I stánek srdce našeho má býti domem modlitby. „Modlete se bez přestání“, vybízí nás Duch Svatý. Stále mají v našem srdci zaznívati chvalozpěvy.

Zvláště na úsvitě má vycházeti z něho vonný dým ranních modliteb, večer zápalná obětí díků.

Nemá tam býti připuštěno nic, co by se nesrovnávalo s důstojností svatyně Boží!

Běda tomu, kdo z domu Božího činí peleš lotrovskou, přechováváje v něm hříchy, lakotu, smyslnost, pýchu. Takový uvaluje na sebe hněv Páně, jenž pohrozil znesvěcovatelům řka: „Aj, zanechán bude dům váš pustý“.

Duše Svatý, vyznáváme a litujeme, že jsme srdce svá poskvrnili. Ty, jenž jsi ohněm sžírajícím, vyčist srdce naše ze všech nepravostí a upevni v něm vládu svou na vždy.

Srdce Ježíšovo, svatý chráme Boží, učíš srdce naše podle srdce svého.

Otče náš, Zdravas Maria, Sláva Otci...

ČTVRTÝ VĚNEC DUCHA SVA- TÉHO (pro svátek nebo oktávu sv. Jana Nep.)

První tajemství: Ježíš Duchem Svatým z Panny Marie počat.

Duch Svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího zastíní tebe. A protože i co se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. Luk. I., 35.

Pusto a mrtvo bylo na zemi po pádu prv-
ních lidí. Svět byl propastí hříchů a běd. Ko-
nečně po tužbách věků, dovršených nejčist-
šími tužbami Panny Marie, přichází Anděl
a ji pozdravuje: „Zdrávas, milosti plná!... Ne-
boj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha“.
Ano, milost je životem duší, bez ní bylo pusto
na světě a duše hynuly. A kdo je dárce-
m milosti? Duch Svatý. Maria získala jeho přízeň
svrchovanou měrou, stavši se jeho nevěstou.
Z Ducha Svatého počala Spasitele a stala se
Matkou božské milosti.

Skrze Marii všichni svatí hledali milost
u Boha a získávali dary Ducha Svatého. Tak
i svatý Jan Nepomucký. Od Panny Marie si

ho rodiče vyprosili; když v dětství umíral, zasvětili ho Panně Marii. K Marii spěchával na Zelenou Horu a vroucně se modlíval před jejím obrazem. Marii po celý život uctíval. A kam směřovaly poslední jeho kroky, když už věděl, že mu hrozí smrt? Do Boleslavě, na poutk Matce Boží, aby u ní načerpal síly.

Ó Maria, nevěsto Ducha Svatého a prostřednice jeho darů, za příkladem svatého Jana, našeho patrona, chceme tebe věrně uctívati, Tebe jako matku milovati a Tebe následovati v ctnostech, pro které jsi se Duchu Svatému zalíbila.

Živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva!
Otče náš, Zdravas Maria, Sláva Otci...

Druhé tajemství: Duch Hospodinův spočinul na Ježíši.

A pokřtěn byv Ježíš, vystoupil ihned z vody a aj, otevřela se mu nebesa: a viděl Ducha Božího sestupujícího jako holubici a přicházejícího na něj. Mat. III., 16.

Ježíš uslyšev volání Jana Křtitele na poušti, ubírá se k Jordánu, aby přijal křest pokání. Jan se zdráhá a s úžasem dí: „Já od tebe mám býti pokřtěn - a ty přicházíš ke mně?“ Ježíš

však praví: „Nechej nyní, neboť tak sluší nám vyplniti všelikou spravedlnost.“ (Mat. 3, 14, 15). Hle, Ježíš, ač nebyl vázán zákonem, jsa ve všem roven Otci, přece se podrobuje každému ustanovení, poněvadž přijal způsobu služebníka. Právem mohl říci o sobě: „Co milé jest Otci, já vždycky činím“ (Jan 8, 29). Pro tuto pokoru a poslušnost Otec slavnostně o něm prohlašuje: „Toto je Syn můj milý, v němž se mi zalíbilo“, a Duch Svatý ve viditelné způsobě na něm spočívá.

Tím představil nám Bůh svého Syna jakožto vzor pokory a poslušnosti. - Jak ty jsi poslušen? Podrobuješ se ochotně všem příkázáním Božím a církevním? Nevymlouváš se lichými důvody z plnění svých povinností? Neříkáš: „Ten příkaz Církve, ta výzva neb výstraha mne se netýká neb aspoň nezavazuje pod těžkým hříchem?“

Chceš-li nazývati Boha svým Otcem, ukaž se synem. První povinností dítek jest poslouchati.

Život sv. Jana Nepomuckého byl životem poslušnosti. Od malička se zasvětil službě Boží. S radostí přisluhoval v chrámu Páně; vzorně si vedl na studiích, aby se stal způsobilým ke službě Boží. Nehledal zvláštních cest, nýbrž

jde prostě cestou poslušnosti. V jeho životopisných zprávách nenalézáme mimořádných skutků, ale všechny úřady, jež mu byly svěřeny, zastával tak, že vždy a všude věrně a vzorně vykonal své povinnosti. Proto Bůh její posmrtně oslavil a zázraky ukázal, že se mu v něm zalíbilo.

Otče věčný, jenž jsi nás milostí Ducha Svatého za své dítky přijal, obnovujeme slib věrnosti a poslušnosti, jež jsme na křtu svatém učinili, a nemáme vroucnějšího přání, než abychom svědomitým konáním všeho, co Tobě milé jest, Tobě se zalíbili. Amen.

Otče náš, Zdravas Maria, Sláva Otci . . .

Třetí tajemství: Ježíš puzen jest od Ducha na poušť.

Ježíš pak, pln jsa Ducha Svatého, vrátil se od Jordánu; a puzen byl od Ducha na poušť na čtyřicet dní, a pokoušen byl od ďábla. Luk. IV., 1-2.

Pln síly a horlivosti vydává se Ježíš do boje za spásu lidstva, božská Láska jej pudí, aby oslavil Otce a vysvobodil duše z poroby ďáblovy. Svatý Jan Nepomucký, věrný následovník Kristův, připraviv se v ústraní na svůj úřad kněžský a obrniv se sám proti nástra-

hám zlého ducha, horlivě se chápe všeho, čím by posloužil stádcí Kristovu. Není třtinou větrem se klátící; potírá pýchu a rozmařilost, jež zavládla na dvoře královském, nezná stranicství, směle předstupuje před krále, vyčítaje mu jeho nepravosti, nestrachuje se pronásledování, neboť Duch Svatý jej sílil.

Svatý Pavel volá k nám: „Jestliže Duchem žijeme, Ducha také následujme“ (Gal. 5, 25). Přijal-li jsi Ducha Svatého, Ducha síly, ať se projeví ta svatá síla v tvém životě. Nebuď třtinou, nebuď slabochem u vyznávání víry, v boji proti pokušením, v úsilí o slávu Boží a o své zdokonalení.

Duchu Svatý, obnov v nás své svaté dary. Dej nám lačněti a žízniti po všelike spravedlnosti, zapal v nás oheň lásky své!

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Čtvrté tajemství: Duch Svatý v Církvi.

Stal se náhle s nebe hukot, jako přicházejícího prudkého větru a naplnil dům, kdež seděli: i naplněni byli všichni Duchem Svatým a hlásali veliké skutky Boží. Skut. VI., 2, 4, 11.

Sesláním Ducha Svatého, Oživovatele, uvedena v život Církev. Duch Svatý žije a působí

v ní, aby rodila a živila dítky Boží. „Nemůže míti Boha Otcem, kdo nemá Církev matkou,“ volá sv. Cyprian. Kdo miluje Boha, miluje Církev, hájí jejích práv, nedá jí tupiti a snižovati, snaží se přispěti k jejímu rozkvětu.

Tak si počínal sv. Jan Nepomucký. Pracovati pro Církev bylo mu radostí a chloubou. Statečně se postavil na odpor králi, jenž znásilňoval práva Církev. - Tušil, že po něm „přijdou vlci hltaví, nešetřící stáda,“ proto nabídl Bohu svůj život v smírnou oběť. Bůh přijal jeho oběť, aby jeho mučednická krev zvlažila půdu české země a aby símě pravé katolické víry se udrželo přes doby bouří a rozvratu. I z nebeské slávy sv. Jan pomáhal k rozkvětu Církev v naší vlasti. Za jeho příkladem mnoho katolických kněží a věřících podstoupilo mučednictví v dobách husitských. Ve znamení svatého Jana dála se katolická reformace, záznaky svatojanskými oživena byla víra.

Novodobí nepřátelé Církev dobře pochopili, že Ty, svatý Jene, jsi představitelem církevního smýšlení, proto obrátili proti Tobě své zášti, hanobili tvoji památku, poráželi Tvé sochy.

Svatý Jene, milý patrono náš, zhloubi želíme všech potup a urážek, jichž se Ti dostalo

v národě, pro jehož blaho jsi pracoval. Přijmi v náhradu ty pocty, které Ti vzdávali naši věrní předkové, když se shromažďovali v měsíci máji u Tvých soch a putovali z daleka k Tvému hrobu. Obětuj i své posmrtné potupy Bohu a Tvou sladkou pomstou nad nepřáteli budiž vzrůst a rozkvět katolického náboženství, který nám u Boha vyprosíš.
Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci . . .

Páté tajemství: Duch Svatý v duši spravedlivého.

Zda-liž nevíte, že údové vaši jsou chrámem Ducha Svatého, jenž jest ve vás? I. Kor. VI., 19.

Ducha neuhášejte! I. Thes. V., 19.

A nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste byli poznamenáni ke dni vykopení. Efez. IV., 30.

Že svatý Jan byl věrným nástrojem Ducha Svatého, ukázalo se v jeho životě i po jeho smrti. Vypravuje se, že již při jeho narození ukázal se nad jeho domem oheň - znak Ducha Svatého. Ohně Ducha Svatého ve své duši nikdy neuhasil. Svatý žár pronikal jeho modlitby, jeho kázání. Při svém mučení dosvědčil, že jeho vnitřní žár byl mocnější než pla-

meny pochodní, jimiž byl pálen. Když byl svržen do Vltavy, nad jeho tělem se ukázaly plaménky na svědectví jeho svatosti.

A jak dovedl chrániti svého jazyka! Věděl, kdy mluvit a kdy mlčet! Proto Duch Svatý zázračně oslavil jeho jazyk, uchovav jej poruchy v hrobě.

Bože, jenž jsi pro nepřemožitelnou svátostní mlčenlivost svatého Jana Církev svou novou korunou mučednickou ozdobil, dej nám, abychom za jeho příkladem a na jeho přímlovu úst svých střežíce, k blahoslaveným, kteří jazykem neklesli, připočteni byli. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

P Á T Ý V Ě N E C D U C H A

S V A T Ě H O (Duch Boží a Duch světa.)

Bože, jenž jsi řekl o duši vyvolené: „Vvedu ji na poušť a mluvití jí budu k srdci“ (Os. 2, 14), a tím jsi naznačil, že máš zalíbení v životě skrytém a odloučeném od světa, nauč nás, abychom od marných zájmů porušeného světa se odpoutávali a v samotě spojení s Tebou rádi vyhledávali. Amen.

První tajemství: Ježíš Duchem Svatým z Panny Marie počat.

Duch Svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího zastíní tebe. A protože i co se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. Luk. I., 35.

Mezi Duchem Svatým a duchem světa je příkrý rozpor. Podle názoru lidí světských je život tam, kde stálý ruch a shon. Duch Svatý, původce nadpřirozeného života, miluje klid, ticho. „Není v pohnutí Hospodin“ (III. Král., 19, 11). Volí sobě bytosti skryté, soustředěné v nitru.

Bytostí nejskrytější, nejvnitřnější byla Maria. Neznáma byla světu, ani rodiče nechápali její vznešenosti. O ní platilo slovo Ducha Svatého, pronesené žalmistou Páně: „Všecka krása jedcera královská uvnitř“ (Žalm 44, 14). Vyhledávala skrytosti v zátiší chrámu jerusalémského, v ústraní domku nazaretského. A hle, tuto skrytou bytost vyvolil sobě Duch Svatý, oživovatel. Její lůno stalo se svatyní nadpřirozeného života, jenž se z ní rozproudivil do celého světa a vytvořil říši Boží, kdežto hlučné veleříše světské podlehly zmaru a zkáze.

Duch Svatý chce býti naším hostem; chce v našich duších sídliti, sdíleti nám svůj božský život, zdobiti duši ctnostmi. Avšak nemůže v duších působiti, protože jsou rozptýleny po vnějších záležitostech, nikdy téměř se nezdrží ve svém nitru, „nebývají *doma*“. Nitro jejich je pusté, mrtvé. Rozptýlená mysl nemůže zachytiti paprsků věčných pravd, duše nemůže býti oplodněna působením Ducha Svatého; proto i jejich činnost, byť sebe čilejší na venek, zůstává neplodnou. Mnozí si stěžují na stálou roztržitost v modlitbě, ale jsou jí sami vinni, poněvadž své myšlenky stále rozptylují a nesoustřeďují se v „hradu nitra“.

Duchu Svatý, Duchu tichosti, nauč nás odpoutávati myšlení i náklonnosti od věcí marných, krotiti zvědavost, milovati skrytost a samotu, abychom vzdáleni jsouce ducha hříšného světa, přístupni byli tvému působení.

O Maria, zahrado uzamčená, uchráněná hluku a prachu světa, plná vonných květů, tichá síni tajemství Božích, dej nám poznati krásu skrytých svých ctností, abychom jako tvé dítky tebe ve vnitřním životě následovali a naslouchajíce v tichosti slovům Páně, jako ty nejlepší stránku vyvolili.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Druhé tajemství: Duch Hospodinův spocínil na Ježíši.

A pokřtěn byv Ježíš, vystoupil ihned z vody a aj, otevřela se mu nebesa : a viděl Ducha Božího sestupujícího jako holubici a přicházejícího na něj. Mat. III., 16.

Viz, jaký byl život Ježíšův do té doby, než veřejně vystoupil: Ve skrytě přišel na svět, ve skrytě a neznám setrval v Egyptě a v Nazaretě až do třicátého roku ; a přece zasahoval do všeho dění na světě. Všecka jeho čin-

nost se dala v jeho nitru. Tato jeho skrytost nejlépe vyhovovala Duchu Svatému, jenž byl s ním a jenž se též projevuje v podobě tiché holubice.

Uvažuj o sobě : Snad si stěžuješ často, že jsi osamělý, že jsi opuštěn. Máš-li být sám, stýská se ti, máš dlouhou chvíli, spěcháš si hledat společnosti, třeba i pochybné, abys přišel na jiné myšlenky. U lidí hledáš úlevy a útěchy a přece jí nenalézáš, poněvadž jen Bůh může duši vpravdě utěšiti.

Važ si chvíl samoty a otvírej své srdce Duchu Svatému, jenž se uchází o tvou lásku a nabízí ti své bohaté dary.

O Duchu Svatý, sladký hoste duše, Otče chudých, Těšiteli nejlepší, bez tvé svaté milosti pusto v lidské bytosti. Naplň srdce svých věřících a zapal v nich oheň lásky své.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Třetí tajemství: Ježíš puzen jest od Ducha na poušť.

Ježíš pak, pln jsa Ducha svatého, vrátil se od Jordánu; a puzen byl od Ducha na poušť na čtyřicet dní, a pokoušen byl od ďábla. Luk. IV., 1-2.

Vizme, kam Duch Svatý vede Ježíše od Jordánu. Nikoli do měst, do ruchu veřejnosti, nýbrž opět do samoty, na poušť. Naopak ďábel jej pokouší, aby na sebe upoutal pozornost tím, že se spustí s cimbuří chrámového. Na poušti se připravuje Ježíš modlitbou a postem, aby jeho činnost přinesla bohaté požehnání.

Pozoruješ, že se ti mnohé dílo nedaří, nejednoho kroku brzy jsi litoval. To proto, že spoléháš na své síly, že jednáš bez rozvahy, neradíš se s Duchem Svatým, nevyprošuješ si jeho světla a přispění. Uvaž, že všechny velké myšlenky, vznešené podniky se zrodily v samotě a v tichu zrály. Ze samoty v Manrese vyšel sv. Ignác na výboj světa. V tichu vznikají i díla pravého umění i vědecké objevy. I símě potřebuje klidu a úkrytu v lůně země, aby vzklíčilo.

Proto uchyluj se rád do samoty a naslouchej v tichosti hlasu Božímu, tajemným vnuknutím Ducha Svatého.

Duchu Svatý, jenž jsi řekl skrze proroka o duši: „Na poušť ji vyvedu a budu jí mluvit k srdci“, vyveď nás z víru světských marností a všedních zájmů, navštěvuj nás a dej nám slyšeti svůj hlas. Jsme již ochotni tvému hla-

su pokorně naslouchati a voláme s pozorným Samuelem: „Mluv, Pane, neboť slyší služebník tvůj“.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Čtvrté tajemství: Duch Svatý v Církvi.

Stal se náhle s nebe hukot, jako přicházejícího prudkého větru a naplnil dům, kdež seděli: i naplněni byli všichni Duchem Svatým a hlásali veliké skutky Boží. Skut. VI., 2, 4, 11.

Pán Ježíš určil apoštolům, jak se připravovati na přijetí darů Ducha Svatého. Kázal jim odebrati se do samoty, uzavříti se světu a v tichém rozjímání setrvati s Matkou Boží ve večeradle sionském. Po této přípravě přichází slíbený Host s nebe a zapaluje oheň v jejich srdcích, i vycházejí plni svatého nadšení a horlivosti o slávu Ježíše Krista.

Církev Kristova, jež zachovává odkaz svého Zakladatele, volá též své věřící, aby se občas uchylovali do samoty na několik dní a tam v mlčení rozjímali o věčných pravdách a se připravovali k přijetí milostí Ducha Svatého. Jsou to exercicie čili duchovní cvičení. Každý křesťan by měl aspoň někdy vykonati duchovní cvičení v některém exercičním do-

mě, jež i u nás k tomu účelu jsou zřízeny. Svatý Otec Pius XI. k tomu naléhavě vybízí. Kolik duší děkuje právě exerciciím za to, že se vyléčily ze svých neduhů, probudily se k novému životu, získaly světla a svatého nadšení. Šťasten, kdo věnuje několik dní tomuto významnému dílu obrození své duše.

Duchu Svatý, vzbud ve svých věřících pochopení a ochotu, aby se v samotě oddávali rozjímání a modlitbě a stávali se tak nástroji tvé milosti a apoštoly království Kristova.
Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Páté tajemství: Duch Svatý v duši spravedlivého.

Zda-liž nevíte, že údové vaši jsou chrámem Duchu Svatého, jenž jest ve vás? I. Kor. VI, 19.

Ducha neuhášejte! I. Thes. V, 19.

A nezarmucujte svatého Duchu Božího, kterým jste byli poznamenáni ke dni vykoupení. Efez. IV, 30.

Chrám Páně je místem posvátným, odděleným od světa, domem ticha. Na jeho prahu zmlká vše světské, přítomnost Boží naplňuje jeho prostory, věčné světlo hoří před oltářem skrytého Boha. - Též nitro naše má býti po-

svátným místem, v němž sídlí Bůh. Nic porušeného, hříšného, nemá se tam vlouditi.

Bohužel srdce mnoha lidí jsou průchodními domy, plnými světského hluku. Smysly jejich jsou nestřeženými branami, jimiž vcházejí vetřelci, hříšné představy, škůdcové, kteří poskvřňují a znesvěcují, co krásného v duši, vykrádají vzácné ozdoby, dary Ducha Svatého. Konečně vypuzen Bůh z duše, hasne světlo víry a splňuje se slovo Páně: „Zanechán bude vám dům váš pustý“.

Duchu Svatý, uchraň nás této zkázy. Očišť naše srdce, opevni a posvěť sobě stánek v něm. Nauč nás užívatí smyslů, aby nebyly škůdci duše. Nechceme již světla tvého uhašovatí zanedbáváním vnuknutí tvých.

Tobě pak, ó Maria, zasvěcujeme své srdce. Přijmi je ve svou ochranu. Zasvěcení to chceme Tobě i sobě často opakovati, volajíce: „Ó Paní má a Matko má, Tobě se zcela odevzdávám. Abych to dosvědčil, zasvěcuji Tobě dnes oči své, uši své, ústa svá, srdce své, sebe zcela a úplně. Pomni, ó Matko dobrá, že jsem Tvůj, chraň a opatruj mne jako majetku svého. Amen“.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Š E S T Ý ` V Ě N E C D U C H A S V A T Ě H O

První tajemství: Ježíš od Ducha Svatého z Panny Marie počat.

Duch Svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího zastíní tebe. A protože i co se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. Luk. I., 35.

Duch Svatý ponejprv se dává poznati jakožto božská osoba Marii, která je veledílem jeho milosti. V ní nalézám dokonalé zalíbení, v ní vytváří Bohočlověka. Avšak i v nás chce Duch Svatý vytvořiti člověka nového, dítky Boží podle obrazu Syna Božího, a to činí rovněž prostřednictvím Panny Marie. „Čím více nalézám Marii, svou drahou a nerozlučnou nevěstu, v duši, tím účinněji a mocněji zplodí Ježíše Krista v té duši a duši v Ježíši Kristu,“ praví bl. L. M. Grignion z Montfortu.

Proto „budiž v každém z nás duše Mariina, velebící Hospodina; budiž v nás duch Mariin, plesající v Bohu“ (sv. Ambrož), abychom i my mohli říci s Marií: „Veliké věci

mi učinil ten, jenž mocný jest a jméno jeho svaté.“

Otče náš, Zdravas Maria, Sláva Otci...

Druhé tajemství: Duch Hospodinův spočinul na Ježíši.

A pokřtěn byv Ježíš, vystoupil ihned z vody a aj, otevřela se mu nebesa: a viděl Ducha Božího sestupujícího jako holubici a přicházejícího na něj. Mat. III., 16.

Ježíš, Beránek Boží, přijímá křest pokání, bera na sebe hříchy světa. Pokora jeho uchvacuje Ducha Svatého, aby se ve viditelné způsobě projevil. Jako na počátku světa Duch Boží se vznášel nad vodami, aby dal život nesčítným bytostem, tak se vznáší nad vodami Jordánu na znamení svátosti křtu, kterou lidstvo má býti znovuzrozeno k životu nadpřirozenému. Z lásky, kterou nás miluje v Ježíši Kristu, používá Duch Svatý vody křestní k obmytí našich duší a rodí nás k životu věčnému.

I ty jsi přistoupil k očištnému proudu svátostného Jordánu, k studnici křestní. Tehdy Duch Svatý tě obmyl od hříchu, spočinul na tobě a Otec nebeský, přijav tě za své dítě, i o tobě prohlásil: „Tento je syn můj milý,

v němž se mi zalíbilo.“ Jaké cti, jakého vznešeného povolání se ti tehdy dostalo!

Stal-li jsi se však dítkem Božím, bylo ti žítí životem bezúhonným, svatým. Zůstal jsi věren slibům, které jsi tehdy učinil? Zachoval jsi sobě roucho nevinnosti? Ztratil-li jsi je, zdaž se snažíš slzami pravé kajícnosti smýti své viny? - Děkuj Duchu Svatému, jenž ti nabízí očistu ve svátosti pokání. Ponořuj se často spokorou a lítostí do tohoto svátostného zdroje a volej kajícně: „Obmyj mne úplně od nepravosti mé a od hříchu mého očist' mne. Srdce čisté stvoř ve mně, Bože, a ducha přímého obnov v útrokách mých. Navrať mi radost spasení mého a duchem statečným posilni mne.“ (Žalm 50.)

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Třetí tajemství: Ježíš puzen jest od Ducha na poušť.

Ježíš pak, pln jsa Ducha Svatého, vrátil se od Jordánu; a puzen byl od Ducha na poušť na čtyřicet dní, a pokoušen byl od ďábla. Luk. IV., 1-2.

V knize Soudců se vypravuje o Samsonovi, že naň připadl Duch Hospodinův a naplněn

sa silou, rozlítil se proti nepřítelům a pobil jejich tisíc a vytrhal brány jejich města.- Ježíš, když na něm spočinul Duch Hospodinův, též jest puzen do boje, a to proti nepříteli celého pokolení lidského. Přemohl na poušti Satana a zasloužil i nám milosti, abychom mohli odolat jeho nástrahám a pokušením a dobýti si věčné blaženosti.

Ve svatém biřmování i na tebe připadl Duch Hospodinův, byl jsi vyzbrojen jeho dary, abys víru slovy i skutky statečně vyznával, přemáhaje bázeň, slabost, smyslnost, pýchu. Dostalo se ti daru moudrosti, rozumu, rady, síly, umění, pobožnosti, bázně Boží. Zdaž jsi těžil z těchto darů? Nepohodil jsi lehkomyšlně vzácné ty hřivny? Nevrhla jsi se dobrovolně do rukou nepřítelům své duše? Jak odpovíš Bohu za promrhání jeho bohatých darů a za svou nevěrnost po tolika důkazech jeho dobroty a lásky? - Máš v duši nezrušitelné znamení a tudíž nárok na milosti, abys mohl nový boj začít. Proto pokoř se před Pánem a vzchop se k statečnému boji. Vzbud v sobě milost, která ti dána byla při vzkládání rukou biskupových a volej k Duchu Svatému: „Upevni, o Bože, co jsi způsobil v nás.“ (Žalm 67, 29.)
Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Čtvrté tajemství: Duch Svatý v Církvi.

Stal se náhle s nebe hukot, jako přicházejícího prudkého větru a naplnil dům, kdež seděli: i naplnění byli všichni Duchem Svatým a hlásali veliké skutky Boží. Skut. VI., 2, 4, 11.

Ježíš Kristus je nový Adam, zakladatel nového pokolení, veliké světové rodiny dítek Božích. Milost Ducha Svatého proudí v mystickém těle Kristově, v Církvi, a oživuje nás, její údy. Děkuj z celé duše Duchu Svatému, že tě uvedl do Církve Kristovy. Ona je novou Archou Noemovou; jen ten, kdo v ní dlí, vyvázne z vod potopy. Ale jako v těle musí býti všechny údy v součinnosti a konati služby ve prospěch celku, podřizující se duchu, jenž tělo ovládá, tak i tobě jest věrně setrvávat i ve svazku církevním a podřizovati se jednotnému vedení, jež je svěřeno náměstků Kristovu, biskupům a kněžím. Buď pamětliv, že čím ochotněji se poddáváš Církvi a jejím pastýřům, tím jistěji a účinněji pracuješ o své spasení.

„Ó Tvůrce Duchu Svatý, stůj milostivě při Církvi katolické a svou nebeskou mocí ji posiluj a upevňuj proti útokům nepřátel, svou láskou a milostí obnovuj ducha služebníků svých, které jsi pomazal, aby v Tobě oslavo-

vali Otce i Syna jeho jednorozeného Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.“ (Odp. 300 dní.)
Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Páté tajemství : Duch Svatý v duši spravedlivého.

Zda-liž nevíte, že údové vaši jsou chrámem Ducha Svatého, jenž jest ve vás? I. Kor. VI., 19.

Ducha neuhášejte! I. Thes. V., 19.

A nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste byli poznamenáni ke dni vykopení. Efez. IV., 30.

Když svatá Lucie hájila na soudě svou víru, řekl jí tyran Paschasius: „Přestaneš řečniti, až dám zazpívati bičům.“ Na to Lucie: „Řeč Boží neustává. Jsem služebnicí Ježíše Krista, jenž řekl: „Duch Svatý bude mluvit ve vás.“ - „V tobě tedy je Duch Boží?“ divil se tyran. Lucie klidně a statečně vyznala: „Kdo cudně žijí, jsou chrámy Ducha Svatého.“ V této živé víře Lucie, sílena Duchem Svatým, podstoupila mučednictví a dobyla si dvojího nehynoucího věnce slávy.

„Ó jak krásné jest pokolení čisté ve své skvělosti! Nesmrtelná jest památka jeho, neboť u Boha je slavné i u lidí! (Moudr. 4, 1). Tak

s radostí a chloubou píše Církev, patříc na dítky Boží, jež si uchovaly srdce neporušené. Duch Svatý působí v duších, jež jsou věrny jeho milostem, divy své tvůrčí moci. Měli bychom tedy povolovati ďáblu, aby nám duši hříchy zhyzdil a proměnil v peklo?

Od úkladů ďáblových vysvobod' nás, Pane! Odříkáme se znovu ducha zlého, i všech skutků jeho i vší pýchy jeho, připomínajíce si slovo Apoštolovo: „Zkazí-li někdo chrám Boží, toho zkazí Bůh“ (I. Kor. 3, 17).

Svatí andělé, stůjte na stráži při nás, aby duchové zlí neměli k nám přístupu.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci . . .

S E D M Ý V Ě N E C D U C H A S V A T Ě H O

První tajemství: Ježíš Duchem Svatým z Panny Marie počat.

Duch Svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího zastíní tebe. A protože i co se z tebe svatého narodí, slouiti bude Syn Boží. Luk. I., 35.

Země, kletbou stížená a vyprahlá, vzdychala po rose nebeské milosti, která by ji očistila a zvlažila. Vzdychala marně tisíce let, neboť Duch Svatý, dárce milosti, nenacházel místa, kde by mohl spočinouti; ale v předobrazech a prorockých písniích dával tušiti bytost, kterou sám sobě připraví a vyzdobí, aby se s ní zasnoubil. V Marii konečně země pozdravuje onu bytost žádoucí a vyvolenou. O ní Duch Svatý pěl ve Velepísni: „Všecka krásná jsi, přítelkyně má, a poskvrny není na tobě.“ (Velep. 9, 7). Maria byla oasou v pustině světa, zahradou rozkošnou, rájem pro Bohočlověka. Marii mohl se Duch Svatý plně sdělit, neboť věděl, že jeho darů si bude vážit, s jeho mi-

lostmi spolupůsobiti. Skrze Marii měla celá země býti zvlažena milostmi.

O Maria, víme, že jsme se stali nehodnými darů Ducha Svatého pro svou nevděčnost a nevěrnost, ale ty jsi jeho nevěstou, plnou milosti, Tobě ničeho neodpírá. Tys však též matkou naší, prostřednicí naší, jež proseb našich nemůže zamítnouti. Vypros nám jeho milosti, jeho lásky, jeho darů. Pros Ducha Svatého, aby duše naše očistil, vyprahlá srdce zavlážil, neduhy uzdravil, láskou svou nás roznítil. *Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...*

Druhé tajemství: Duch Hospodinův spočinul na Ježíši.

A pokřtěn byv Ježíš, vystoupil ihned z vody a aj, otevřela se mu nebesa: a viděl Ducha Božího sestupujícího jako holubici a přicházejícího na něj. Mat. III., 16.

Ježíš vystoupiv z vody, uzřel Ducha Svatého. - Když později dokonav dílo vykoupení, vystoupil z hlubin země na nebesa, seslal Ducha Svatého i nám a od té doby nepřestává Duch Svatý sestupovati. Při křtu svatém stále sestupuje v duše dítek a tvoří v nich nadpřirozený obraz Boží, vlévá jim svou milost.

Ale běda, jak záhy bývá ten božský obraz v duších znetvořen! Dítka nebývají vedeny k modlitbě, neslyší mluvit o Bohu a o svatých, nevidí zušlechťujících příkladů, naopak záhy bývají odváděny od služeb Božích, pod pláštěm snášlivosti vedeny ku lhostejnosti a k zapírání víry, dospívající mládež otravována špatnými naukami a knihami, zbavována bázně Boží a mravního studu, tužbou dospělých jest blahobyť a pohodlí bez jakéhokoli ohledu na věčný cíl. Bůh může volati jako před potopou: „Líto mi, že jsem člověka učinil... Všelike tělo porušilo cestu svou.“ (Gen. 6.). Nastal snad již čas, o kterém řekl Spasitel: „Poněvadž se rozmnoží nepravost, ustydne láska mnohých“ (Mat. 24, 12)?

Ó Duše Svatý, Dobroto a Lásko věčná, od lidí zhrzená, má býti tvé láskyplné působení v duších zmařeno? Mají býti ve zkázu strženi i ti, kteří dnes ještě věří a se modlí? Děti, ve kterých květ nevinnosti ještě je svěží a slibuje potěšující ovoce? Dovoláváme se slova Apoštola: „Kde se rozhojnil hřích, tam mocněji se rozhojnala milost“ (Řím. 5, 20), proto když nyní tolik se rozhojnilo zlo, ať rozhojní se tím více tvá milost. Vyšli znovu mocně Du-

cha svého, Bože, a obnov tvářnost země. Duchu Svatý, přijď Království tvé!
Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otcí...

Třetí tajemství: Ježíš puzen jest od Ducha na poušť.

Ježíš pak, pln jsa Ducha Svatého, vrátil se od Jordánu; a puzen byl od Ducha na poušť na čtyřicet dní, a pokoušen byl od ďábla. Luk. IV., 1-2.

Bojování jest život člověka na zemi (Job 7, 1). Jsme zde, abychom si zasloužili života věčného v nebesích. „Nebývá věnčen, leč kdo náležitě zápasil“ (II. Tim. 2, 5). Nutno jest tudíž, aby pokušení přicházela; neboť kde není pokušení, není boje, kde není boje, není vítězství a odměny. Duch Svatý ukazuje nám v Ježíši Kristu vzor a vůdce k boji proti pokušením a ústy svatého Jakuba volá: „Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení, neboť když bude zkušěn, obdrží korunu života, kterou Bůh slíbil těm, kteří ho milují“ (Jakub 1, 12).

Duše Svatý, jenž jsi nás ve svátosti biřmování posílil a pomazal na bojovníky Kristovy, vyznáváme, že na své síly spoléhati nemůžeme.

me, i prosíme, uděluj nám svých darů: daru moudrosti, abychom jen věčných statků si vážili a jich se domáhali, daru rozumu, abychom dobré od zlého správně rozeznávali, rady, abychom vhodné prostředky volili, síly, abychom pokušení přemáhali, trpělivosti, abychom na mysli neklesali, bázně Boží, abychom se lehkomyšlně v nebezpečí nevydávali. *Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci . . .*

Tajemství čtvrté: Duch Svatý v Církvi.

Stal se náhle s nebe hukot, jako přicházejícího prudkého větru a naplnil dům, kdež seděli: i naplněni byli všichni Duchem Svatým a hlásali veliké skutky Boží. Skut. VI., 2, 4, 11.

„Oheň na zem pustit jsem přišel, a co chci, než aby se vznítit?“ pravil Pán (Luk. 12, 49). Tento slíbený oheň, Duch Svatý, snesl se v den Letnic do večeřadla na shromážděné učedníky. A jakou podivuhodnou změnu v nich způsobil! Mysl jejich osvícena jasným světlem víry, duch naplněn nezdolnou silou, srdce zapáleno svatou horlivostí. Večeřadlo se mění ve válečný stan, z něhož vycházejí bojovníci s pochodněmi víry. Nesou do všech končin

světlo, jímž osvěcují temnoty, žár, jímž zapalují srdce.

Avšak ani Satan nelenil. I on přišel pustit oheň na tento svět, svůj černý plamen pekelný, a svolává si pomocníky, aby dýmem falešné osvěty dusili světlo nauky křesťanské, žár vášní rozdmychávali v srdcích, organizovali násilí a vzpouru proti řádu a útoky proti Církvi, a hlásající svobodu a pokrok, vrhali duše v porobu věčnou.

„Povstaň, Bože, a rozptýleni budetež nepřátelé, a ať prchnou, kteří nás nenávidí. Jako dým bývá rozháněn, tak ať zajdou... Spravedliví pak ať se veselí a plesají.“ (Žalm 67.)

Zkrot', Pane, pýchu nepřátel Církve své, pohni svou milostí hříšníky, aby přijali oheň Tvé lásky, dříve než je zachvátí oheň Tvé spravedlnosti.

Nám pak, prosíme, uděl svaté horlivosti, abychom Církvi Tvé v apoštolském díle platnou činností napomáhali.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otcí...

Páté tajemství: Duch Svatý v duši spravedlivého.

Zda-liž nevíte, že údové vaši jsou chrámem

Ducha Svatého, jenž jest ve vás? I. Kor. VI., 19.

Ducha neuhášejte! I. Thes. V., 19.

A nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste byli poznamenáni ke dni vykoupení. Efez. IV., 30.

Kdo by se odvážil třeba jen domýšleti se, že člověk může býti stánkem a nástrojem Ducha Svatého, kdyby Bůh sám to nebyl prohlásil? Tato vznešená důstojnost, náležitě chápaná, nevede nás k pyšné povýšenosti, nýbrž k hluboké pokoře. V úžasu jest nám volati s žalmistou: „Kdož jest člověk, že jsi ho pamětliv, neb syn člověka, že ho navštěvuješ?“ (Zalm 6, 5.)

První křesťané byli proniknuti touto vírou, tímto svatým sebevědomím a proto tak přísně dbali počestnosti.

Svatý Leonidas, otec Origenův, později mučedník, večer přicházeje po práci domů, líbal hrud svého spícího synáčka. Když se ho chůva tázala, proč to činí, odpověděl: „Je chrámem Ducha Svatého“.

V dnešních dobách, kdy zavládl pohanský kult těla, v srdcích trůní ďábel pýchy a smyslnosti a duše snížena k úkolu služky, jež je k tomu dobrá, aby udržovala tělu živost a svěžest, a když duše vypoví službu, mrtvé tělo se spálí v kremační peci. Smutný konec pěstění

těla, mnohem smutnější však posmrtný stav zotročené duše.

Duše Svatý! připomínajíce si Tvá slova: „Nepřipodobňujte se tomuto světu“, chceme vydávati tělo své v oběť živou, svatou, Bohu libou, abychom byli hodni Tvé lásky a si zasloužili slavného vzkříšení.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

OSMÝ VĚNEC DUCHA SVATÉHO (Duch Svatý a Eucharistie.)

První tajemství: Ježíš Duchem Svatým z Panny Marie počat.

Duch Svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího zastíní tebe. A protože i co se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. Luk. I., 35.

Duch Svatý je původcem Vtělení Syna Božího. V Marii připravil Svatostan, novou Archu úmluvy, v níž uloženo bylo Slovo Boží, nikoli psané, nýbrž živoucí, vytvořené z nejčistší její krve, nebeská manna, chléb živý, jenž s nebe sestoupil.

Maria milujíc všechny lidi mateřskou láskou, toužila se s námi sdělit o své radosti, abychom i my byli účastni jejího štěstí. Její svaté přání došlo splnění tím, že Spasitel ustanovil Nejsvětější Svátost. Zázrak Vtělení se obnovuje, když Syn Boží sestupuje na oltář a do našeho srdce, přijímáme totéž Tělo Kristovo, jež v lůně panenské Matky od Ducha Svatého bylo vytvořeno. Sv. Jan Zlatoústý dí: „Co-

koliv učinil Bůh, působením Ducha Svatého učinil a tak i zde působením Ducha Svatého učiněno jest, co přesahuje řád přirozený a co jen pouhou vírou pojmuti možno.“ (De fide orthodoxa n. 13.)

Děkujeme Tobě, Duše Svatý, za nesmírný div Tvé božské lásky, jež jsi způsobil tajemstvím Vtělení. Ty však nám dopřáváš požívati ve Svátosti totéž přesvaté Tělo, jež jsi v lůně Panny Marie vytvořil. Proto spojújce city své vděčnosti s Marií, plni svaté radosti voláme: „Velebí duše má Hospodina a plesá duch můj v Bohu, Spasiteli mém.“

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Druhé tajemství: Duch Hospodinův spočinul na Ježíši.

A pokřtěn byv Ježíš, vystoupil ihned z vody a aj, otevřela se mu nebesa: a viděl Ducha Božího sestupujícího jako holubici a přicházejícího na něj. Mat. III., 16.

Ježíš přinášel ve svém skrytém životě Bohu Otci ustavičnou oběť chvály, díky, smíru a proseb. Tuto oběť chtěl zde přinášeti Otci až do skonání světa, proto se skryl v Nejsvětější svátosti a na oltáři neustále se obětuje. I na oltáři

Duch Svatý spočívá na Ježíši a Otec nebeský volá: „Tento jest Syn můj milý, v němž se mi zalíbilo,“ a zve nás, abychom se s ním spojovali.

Duchu Svatý, naplň naše srdce živou vírou, láskou a úctou k svátostnému Spasiteli, spoj naše modlitby a oběti s nejdokonalejšími úkony chvály a díků, jež vzdává Ježíš na oltáři, a vylévej na nás milosti a požehnání, jež plynou z jeho přesvaté Oběti.

Otče náš, Zdravas Maria, Sláva Otci...

Třetí tajemství: Ježíš puzen jest od Ducha na poušť.

Ježíš pak, pln jsa Ducha svatého, vrátil se od Jordánu; a puzen byl od Ducha na poušť na čtyřicet dní, a pokoušen byl od ďábla. Luk. IV., 1-2.

K boji, k práci potřebujeme pokrmu. Na poušti živil Hospodin svůj lid chlebem s nebe, mannou, Eliášů připravil chléb, v jehož síle kráčel až na horu Boží. Ježíš na poušti se postil a neproměnil kamení v chleby, ale při poslední Večeři proměnil chléb ve své Tělo a připravil nám pokrm na cestu k životu věčnému, nejmocnější posilu k boji, lék proti neduhům duše i těla.

Křesťané prvních dob i hrdinové naší doby (v Mexiku) vrhali se radostně v kruté boje a odolávali těžkým pokušením, posilňující se touto svátostí.

Odkud to, že mnozí křesťané, i když přijímají tutéž svátostnou posilu, přece klesají a umírají duchovně? Již svatý Pavel na to ukazuje řka: „Jest mezi vámi mnoho nemocných a slabých a mnozí spí“; a za příčinu toho udává: „Poněvadž nerozeznávají Těla Páně“ (I. Kor. 11, 29), jinými slovy: nepřijímají ho s náležitou přípravou a zbožností.

Duše Svatý, pomáhej nám svou milostí, abychom své svědomí náležitě zpytovali, vlévej nám do srdcí upřímnou kajícnost, uchraň nás vlašnosti k Nejsvětější Svátosti, uděl nám vroucnosti, aby každé svaté přijímání bylo nám k zásluze, a dopřej nám, aby se nám dostalo této svátosti i v boji posledním.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Čtvrté tajemství: Duch Svatý v Církvi.

Stal se náhle s nebe hukot, jako přicházejícího prudkého větru a naplnil dům, kdež seděli: i naplnění byli všichni Duchem Svatým a hlásali veliké skutky Boží. Skut. VI., 2, 4, 11.

Seslání Ducha Svatého je vyvrcholením vykupitelského díla Ježíše Krista. Je to slavné *Ite Missa est* veliké Oběti, která se začala Vtělením a skončila Nanebevstoupením Páně. Kristus Pán řekl Apoštolům: „Jděte do celého světa...“, ale dříve než se rozešli, byli vyzbrojeni silou Ducha Svatého, zahrnutí jeho milostmi a dary, aby je nesli všemu tvorstvu.

Při každé Mši svaté dostává se nám síly a požehnání Ducha Svatého a Kristus Pán nás posílá, abychom šli z jeho chrámu za svými povinnostmi, ve všem svém počínání oslavující Boha. Sv. Jan Zlatoústý praví, že křesťané mají odcházeti od Stolu Páně jako lvové, ohněm sálající (Hom 61. ad populum).

Duše Svatý, nauč nás vážití z pokladů skrytých v oběti Mše svaté a vylévej na nás své požehnání, abychom vycházeli z chrámu posvěcení a svými slovy i skutky hlásali a šířili slávu Boží a zvelebovali Tvé království.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Páté tajemství: Duch Svatý v duši spravedlivého.

Zda-liž nevíte, že údové vaši jsou chrámem Ducha Svatého, jenž jest ve vás? I. Kor. VI, 19.

Ducha neuhášejte! I. Thes. V, 19.

A nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste byli poznamenáni ke dni vykoupení. Efez. IV, 30.

Stvořením připravil sobě Bůh stánek v nás, milostí křestní jej posvětil. Ale jako ve chrámech Ježíš se na oltáři obětuje, tak chtěl i v srdci našem míti oltář, na němž by přijímal naše klanění a obětoval se Otci. Spojuje se s námi svátostně, aby se s námi modlil, s námi pracoval a trpěl. Toto svátostné spojení s Ježíšem je nám též zárukou slavného vzkříšení, neboť řekl Pán: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřím v den poslední“ (Jan 6, 55).

Duše Svatý, připravuj srdce naše k hodnému přijímání Ježíše Krista, uč nás jeho ctí, upevňuj naše spojení s ním, abychom sobě odumírali a v něm žili zde i na věčnosti.

„Ó Maria, učniň, abych žil v Bohu, s Bohem a pro Boha.“ (Odp. 300 dní.)

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci...

Následující *Prosby* možno se modliti v poslední den novény nebo v den, kdy nelze konati delší rozjímavé pobožnosti.

PROSBY O DARY DUCHA SVATÉHO

Přijď, Duše Svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň lásky své, jenž jsi národy rozličných jazyků v jednotu víry shromáždil.

1. Duše Svatý, Utěšiteli, podstatná láska Otce a Syna, klaníme se Tobě, věříme a vyznáváme, že jsi třetí osobou nejsvětější Trojice, roven Otci i Synu a jeden Bůh s Otcem a Synem. Prosíme Tě, navštiv nás svou milostí a svatou láskou a uděl nám dar svaté *bázně Boží*, která by nás vzdalovala všech hříchů a pobádala, abychom želeli hříchů, jichž jsme se až dosud dopustili, a chránili se všeho, co se nesrovnává se svatou vůlí Boží.

Otče náš, Zdravas Maria, Sláva Otci — po každé prosbě.

2. Duše Svatý, Utěšiteli, zdroji živé vody, kterou Ježíš Kristus slíbil všem, kteří v něho uvěří; prosíme Tě, sestup do srdcí našich se svou milostí a svatou láskou a uděl nám dar *pobožnosti*, abychom Tobě, Bože, budoucně co nejhorlivěji sloužili, bez odkládání násle-

dovali Tvých svatých vnuknutí a svědomitě plnili svatá přikázání.

3. Duše Svatý, Utěšiteli, světlo oblažující, který temnoty celého světa osvěcuješ a apoštoly jsi vyučil všelike pravdě; prosíme Tě, sestup do srdcí našich se svou milostí a svatou láskou a uděl nám dar *umění*, abychom byli s to dokonale poznati úmysly Boží a vedeni jsouce světlem Tvých svatých nauk, kráčeli bezpečně k věčné spáse.

4. Duše Svatý, Utěšiteli, mocný prste pravice Boží, kterýž žehnáš a posiluješ své vyvolené, že šťastně překonávají všeliká protiventství i smrt; přijď, prosíme Tebe, se svou milostí a svatou láskou, a uděl nám dar *síly*, abychom zmužile přemáhali pokušení světa, krotili žár svých náruživostí a statečně a vytrvale až do smrti zachovávali Tvůj božský zákon.

5. Duše Svatý, Utěšiteli, oplodňující roso nebeská, jež do srdcí našich vléváš pokoj a duchu připravuješ příjemné občerstvení; sestup, prosíme, do srdcí našich se svou milostí a svatou láskou a uděl nám dar *radý*, abychom dovedli prohlédati nástrahy protivníkovy a ve všech okolnostech voliti prostředky nejvhodnější, abychom sami sebe správně řídili a také bližním v dobrém napomáhali.

6. Duše Svatý, Utěšiteli, Pokoji duší a útěcho srdcí. Prosíme Tě, sestup do srdcí našich se svou milostí a svatou láskou a uděl nám dar *rozumu*, abychom zjevená tajemství dovedli správně chápati a rozjímáním nebeských věcí své myšlenky a žádosti odvraceti od ubohých věcí tohoto světa.

7. Duše Svatý, Utěšiteli, poklade nesmírných bohatství, prosíme Tě, sestup do našich duší se svou milostí a svatou láskou a uděl nám dar *moudrosti*, abychom se naučili ctností si vážiti a v nich se vytrvale cvičiti, veškerým myšlením a snažením k Tobě směřovali a blaženosti nebeské dospěli, kdež bychom Tě na věky milovali a velebili.

Modleme se. Mysli naše, prosíme, Pane, Utěšitel, jenž od Tebe vychází, osvítíš, a uveď ve všelikou pravdu, jakož Syn tvůj přislíbil.

Budiž při nás, prosíme, Pane, moc Ducha Svatého, jež by i srdce naše vyčistila i ode všech protivenství nás chránila. Skrze téhož Krista našeho. Amen.

Milost Pána našeho Ježíše Krista, láska Boží a účastenství Ducha Svatého budiž s námi se všemi nyní i na věky věkův Amen.

O B S A H

<i>Advent Ducha Svatého</i>	7
<i>První Věvec Ducha Svatého</i>	13
<i>Druhý Věvec Ducha Svatého</i>	19
<i>Třetí Věvec Ducha Svatého</i>	
<i>(Duch Svatý - původce dar modlitby)</i>	26
<i>Čtvrtý Věvec Ducha Svatého</i>	
<i>(pro svátek nebo oktávu sv. Jana Nepomuckého)</i>	33
<i>Pátý Věvec Ducha Svatého</i>	
<i>(Duch Boží a Duch světa)</i>	41
<i>Šestý Věvec Ducha Svatého</i>	49
<i>Sedmý Věvec Ducha Svatého</i>	56
<i>Osmý Věvec Ducha Svatého</i>	
<i>(Duch Svatý a Eucharistie)</i>	64
<i>Prosby o dary Ducha Svatého</i>	70

VINICE PÁNĚ

Pořádá Antonín Stříž

9.

Podle osnovy Antonína

Lískovce vytiskl Frant.

Obzina ve Vyškově na

Moravě. Vyšlo též de-

set číslovaných výtis-

ků na papíře Fabriano.

Lang, Jacopone da Todi, blázen pro Krista	20'—
— Jindřich Suso	24'—
— Úvod do německé mystiky a Ang. Silesius	36'—
Manning, Důvěra v Boha	Rozebráno
Massis, Vnuk Renanův	6'—
Blah. Rab. Maurus, Život sv. Matě Magdaleny a sv. Marty	24'—
Melka, Lekce Pašijového týdne	10'—
Meynard, Duchovní život, I.	45'— váz. 57'—
Papini, Život Kristův	Rozebráno
Pinamonti, Město velikého Krále	13'—
Pius XI. Encyklika o sv. Josafatu	—30
Život sv. Prokopa	4·80
Prat, Svatý Pavel	Rozebráno
Przywara, Eucharistie a práce	4·20
Sv. Řehoř Veliký, Čtyř knihy rozmluv	40'—
Silesius Poutník cherubínský	36'—
Solovjev, Duchovní základy života	13'—
Straka, Přenesení ostatků sv. Norberta z Magde- burku na Strahov	36'—
Surius, Život sv. Antonína Paduanského	v tisku
Sv. Terezie Ježšková, Listy	10'—
Sv. Terezie Ježšova, Kniha zpráv	15'—
— Meditace duše o Bohu	8'—
— Hrad nitra	25'—
Život a umučení sv. Václava. (Legenda Oportet nos frates)	6 50
Vajs, Abecedarium palaeoslovenicum	30'—
— Psalterium palaeoslovenicum	80'—
Vondruška, Životopisy Svatých 4 svazky	v tisku
Sutter, Dábel v Ilfurtu	v tisku

Úplné seznamy zdarma.

Všechny tyto knihy opatří i každý řádný
knihkupec.

VYDÁVÁ NAKLADATELSTVÍ

LADISLAVA KUNCÍŘE,
PRAHA II., VORŠILSKÁ 3.